

og som derfor forudsattes, muligvis at kunne accepteres som en forholdsvis taalelig „modus vivendi“. Denne Forudsætning bristede imidlertid, og som Følge heraf genindtog saavel Flertallet som Mindretallet atter deres oprindelige allerede aargamle Standpunkter, hvorefter Ud sigten til en Løsning af de foreliggende Spørgsmaal desværre synes ret fjærtliggende.

Et Medlem af Flertallet (Breinholt) har dog ikke ganske kunnet opgive Haabet om, at et af ham stillet Mæglingforslag under de fortsatte Forhandlinger i Rigsdagen kunde hidføre en Løsning, saa meget mindre som det vistnok vil erkendes, at Grundlaget for dette Forslag, der findes i Bilag I., er en alvorlig og gennemgaaende Bestræbelse for at give alle Parter alt, hvad de med Rette og under tilbørlig Hensyntagen til Modparten kunne gøre For dring paa; det søger nemlig 1) at give Staten *sit*, ved at indføre almindelig (tvungent) borgerligt Ægteskab, 2) at give Kirken *sit*, ved at berettige denne til retsgyldigt at stifte saadant borgerligt Ægteskab i nøje og samtidig Forbindelse med sædvanlig kirkelig Vielse, 3) at give Brudeparret *sit*, ved at give det frit Valg mellem det rent borgerlige Ægteskab ved Øvrigheden og det forenede borgerlig-kirkelige ved Præsten, og endelig 4) at give det fri Valg *sit*, ved stærkt at begrænse Præstens Ret til ensidigt og vilkaarligt at nægte et Brudepar kirkelig Vielse.

Et *Mindretal* (S. Jensen, Sørensen-Egaa og Vestergaard-Gjøttrup) kan lige saa lidt nu som tidligere tiltræde Flertallets Ændringsforslag til Lovforslaget om Ægteskabs Indgaaelse og skal derfor paa Sagens nuværende Trin indskrænke sig til at henvise til sin i forrige Rigsdagssamling afgivne Betænkning om Forslaget.

Et andet *Mindretal* (J. Pedersen) finder det i høj Grad trist, at Resultatet af det Dusin Møder, Udvalget har holdt, kun er blevet Indstilling af uforandrede gamle Flertals- og Mindretalsforslag, om hvilke det paa Forhaand vides, at intet af dem for Tiden vil kunne gennemføres. Mindretallet maa saa meget mere beklage dette negative Resultat, som Følgen deraf vil blive, at man fremdeles beholder de bestaaende, ret meningsløse Tilstande, hvorunder f. Eks. Forlovede, som have faaet Justitsministerens Tilladelse til at gifte sig, maa risikere ikke at kunne opnaa aner-

kendt Ægteskab, med mindre de udmelde sig af Folkekirken.

I Erkendelse af, at disse Tilstande i høj Grad maatte opfordre til at enes om en Afgørelse, har Mindretallet, der lige saa lidt som i Fjor er imod Grundtanken i Regeringsforslaget — søgt at hidføre Overenskomst om dette i en simplere og saaledes ændret Form, at det „tvungent borgerlige“ Ægteskab i Forbindelse med kirkelig Indvielse saa lidt som muligt fjærnede sig fra den hidtil almindelige Form for Ægteskabs Indgaaelse. Da disse Bestræbelser ikke fra nogen Side have fundet fornøden Tilslutning, har Mindretallet sluttet sig til det af Flertallet nævnte Forslag om at raade Bod paa de ovenfor nævnte Mangler ved at foretage enkelte Ændringer i den bestaaende Lovgivning. Da imidlertid heller ikke dette Forslag har kunnet samle Udvalgets Medlemmev, maa Mindretallet betragte alle Sunde som lukkede og har under de givne Omstændigheder fundet det unyttigt at slutte sig til nogen af de gjorte Indstillinger.

Mindretallenes foranstaaende Udtalelser have ikke kunnet rokke Flertallets allerede i forrige Samling indtagne Standpunkt, der i den da afgivne Betænkning har fundet en saa udførlig Begrundelse, at en Gentagelse af den her vistnok maa betragtes som overflødig, saa meget mere som den vil findes optagen i Bilag IV., og *Flertallet* (Breinholt, Carstensen, Goos, Moltke-Bregentved og Nordby) indstiller derfor under Henvi sning hertil og i Henhold til dets her givne Redegørelse følgende Ændringsforslag til Tingets Vedtagelse:

Ændringsforslag:

Af *Breinholt, Carstensen, Goos, Moltke-Bregentved og Nordby*:

1) Lovforslaget affattes saaledes:

§ 1.

Ægteskab kan her i Landet gyldigen stiftes enten ved kirkelig Vielse af Folkekirken eller et anerkendt Trossamfunds Præster eller ved en borgerlig Handling af Øvrigheden.